

31. emlékeztet arra, hogy az EU pozitív tapasztalatokkal rendelkezik a kisebbségi jogok védelme és a határkonfliktusok békés megoldása terén;
32. felszólítja az AKCS-országokat és az uniós tagállamokat, hogy ismerjék el az Afrikai Unió alapító okirata által elért pozitív hatást, amely kimondja, hogy az alkotmányellenes eszközökkel hatalomra jutott kormányok nem vehetnek részt az Afrikai Unió tevékenységeiben;
33. úgy véli, hogy az Afrikai Szakértői Értékelési Mechanizmus (APRM) hatékonyan erősíti a sokszínűséget és a felelősségteljes kormányzást elősegítő demokratikus intézményeket; sürgeti a regionális és alregionális AKCS-szervezeteket, hogy az ilyen keretrendszerekben nagyobb mértékben foglalkozzanak a kisebbségi kérdésekkel;
34. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az AKCS–EU Miniszterek Tanácsának, az Afrikai Unió Bizottságának, a Pánafrikai Parlamentnek, valamint a nemzeti és regionális parlamenteknek, az Európai Bizottságnak, az ENSZ-nek és a regionális szervezeteknek, az EU-nak és az Afrikai Unió soros elnökeinek.

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾

gazdasági partnerségi megállapodásokról (GPM-ek) és azok AKCS-államokra gyakorolt hatásáról

Az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- 2009. április 6–9-i prágai (Cseh Köztársaság) ülése során,
- tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 178. cikkére,
- tekintettel az egyrészt az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok (AKCS), másrészt az Európai Közösség és tagállamai közötti, 2000. június 23-án Cotonouban aláírt partnerségi megállapodásra (cotonoui megállapodás) ⁽²⁾,
- tekintettel az Afrikai Unió állam- és kormányfői közgyűlése – 2008. június 30. és július 1. közötti – tizenegyedik rendes ülésének a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló határozatára ⁽³⁾,
- tekintettel az Afrikai Unió állam- és kormányfői közgyűlése – 2008. január 31. és február 2. közötti – tizedik rendes ülésének a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló nyilatkozatára,
- tekintettel az AKCS állam- és kormányfői hatodik csúcstalálkozóján 2008. október 3-án elfogadott „Accrai Nyilatkozatra” ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Bizottság „Politikák fejlesztési célú koherenciája - A haladás felgyorsítása a millenniumi fejlesztési célok elérése felé” című, a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez és a Gazdasági és Szociális Bizottsághoz intézett 2005. április 12-i közleményére ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés által 2009. április 9-én Prágában (Cseh Köztársaság) elfogadott állásfoglalás

⁽²⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

⁽³⁾ AU/Dec. 197(XI)

⁽⁴⁾ ACP/28/025/08

⁽⁵⁾ COM(2005) 134 végleges

- tekintettel a z Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa (GAERC) által 2005 májusában a millenniumi fejlesztési célok tekintetében elfogadott következtetésekre ⁽¹⁾,
- tekintettel a tarifális preferenciák általános rendszerének alkalmazásáról szóló, 2005. június 27-i 980/2005/EK tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel a gazdasági partnerségi megállapodásokat létrehozó vagy azok létrehozásához vezető megállapodásokban meghatározott, az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok (AKCS-államok) csoportjának egyes tagjaiból származó termékekre vonatkozó szabályozások alkalmazásáról szóló, 2007. december 20-i 1528/2007/EK tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa 2008. május 26–27-i, 2870. ülésének a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló következtetéseire,
- tekintettel az AKCS–EU Miniszterek Tanácsának 2008. június 13-án Addisz Abebában elfogadott állásfoglalására,
- tekintettel a „Kairótól Lisszabonig – Az EU és Afrika stratégiai partnersége” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, 2007. június 27-i bizottsági közleményre (COM(2007) 357),
- tekintettel a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, 2007. október 23-i bizottsági közleményre (COM(2007) 635),
- tekintettel az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezményre (GATT), és különösen annak XXIV. cikkére,
- tekintettel az ENSZ 2000. szeptember 8-i millenniumi nyilatkozatára, mely a szegénység felszámolására a nemzetközi közösség által közösen kialakított kritériumokként megállapítja a millenniumi fejlesztési célkitűzéseket,
- tekintettel az integrációért felelős afrikai miniszterek második konferenciáján 2007. július 26–27-én Kigaliban (Ruanda) elfogadott nyilatkozatra,
- tekintettel az Afrikai Unió kereskedelmi miniszterei negyedik és ötödik konferenciájának – amely Addisz Ababában ülésezett 2008. április 3-án és 2009. március 2-án – gazdasági partnerségi megállapodásokra vonatkozó nyilatkozataira,
- tekintettel Christiane Taubira, a francia nemzetgyűlés tagja 2008. június 16-i, alábbi című jelentésére: „Az Európai Unió és az AKCS-országok közötti gazdasági partnerségi megállapodások. Mi lenne, ha a politika végre a világ ügyeivel foglalkozna?”,
- tekintettel az Európai Parlamentnek az AKCS-országokkal és -régiókkal kötendő gazdasági partnerségi megállapodásokról folytatott tárgyalásra vonatkozó, a Bizottsághoz intézett ajánlásáról szóló 2002. szeptember 26-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Parlament gazdasági partnerségi megállapodások fejlődésre gyakorolt hatásairól szóló, 2006. március 23-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európai Parlament gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló, 2007. május 23-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,

(1) 9266/05

(2) HL L 169., 2005.6.30., 1. o.

(3) HL L 348., 2007.12.31., 1-154. o.

(4) HL C 213. E, 2003.11.14., 305. o.

(5) HL C 292. E, 2006.12.1., 121. o.

(6) HL C 102. E, 2008.4.24., 301. o.

- tekintettel az Európai Parlamentnek az EU által a kereskedelemnek nyújtott támogatásról szóló, 2007. május 23-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel az Európai Parlament gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló, 2007. december 12-i állásfoglalására ⁽²⁾,
  - tekintettel a gazdasági partnerségi megállapodásokról (GPM-ek) szóló, 2004. február 19-i állásfoglalására: problémák és kilátások ⁽³⁾,
  - tekintettel a gazdasági partnerségi megállapodásokról (GPM-ek) folytatott tárgyalások felülvizsgálatáról szóló, 2006. november 23-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
  - tekintettel a fejlesztésbarát gazdasági partnerségi megállapodásokról (GPM-ek) szóló, 2007. november 20-án elfogadott kigali nyilatkozatára ⁽⁵⁾,
  - tekintettel a Gazdasági Fejlesztési, Pénzügyi és Kereskedelmi Bizottság jelentésére (ACP-EU 100. 463/A/09/fin.),
- A. mivel a Cotonou-i Megállapodás 36. cikkének (1) bekezdése szerint az AKCS és az Európai Unió megállapodtak, hogy a WTO-val összeegyeztethető kereskedelmi megállapodásokat kötnek, „fokozatosan megszüntetik az egymás közti kereskedelem elé gördülő akadályokat és bővítik az együttműködést minden, a kereskedelem szempontjából jelentős területen”,
- B. mivel azonban ezen megállapodás 37. cikkének (3) bekezdése megállapítja, hogy „az előkészületi időszakot az AKCS köz- és versenyszférájában is kapacitásépítésre használják”,
- C. mivel az általános érdekű kérdésekben az Európai Unió és az AKCS-államcsoport közötti tárgyalások 2002-ben kezdődtek, ezt követően pedig külön tárgyalások kezdődtek a hat GPM-régióval (karibi térség, Nyugat-Afrika, Közép-Afrika, Kelet- és Dél-Afrika, a Dél-Afrikai Fejlesztési Közösség (SADC) kivételével, csendes-óceáni térség),
- D. mivel az Afrikai, Karibi és Csendes-Óceáni Államok Karibi Fóruma (CARIFORUM) az EU-val és tagállamaival 2007. december 16-án parafált egy gazdasági partnerségi megállapodást,
- E. mivel 18 afrikai ország, amelyből 8 a legkevésbé fejlett országok közé tartozik, átmeneti gazdasági partnerségi megállapodásokat parafált 2007. november-decemberben, míg 29 más afrikai AKCS-ország, amelyből 3 nem tartozik a legkevésbé fejlett országok közé, nem parafált semmilyen GPM-et, és mivel Dél-Afrika már aláírta a WTO-val összeegyeztethető kereskedelmi, fejlesztési és együttműködési megállapodást (TDCA),
- F. mivel Pápua Új-Guinea és a Fidzsi-szigetek, a legkevésbé fejlett országok közé nem tartozó két AKCS-ország, 2007. november 23-án ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodást parafált, míg a többi csendes-óceáni AKCS-ország (hat legkevésbé fejlett ország és hét nem legkevésbé fejlett ország) nem parafált GPM-et,
- G. mivel 2008-ban csak a CARIFORUM-államok és az EU közötti megállapodást, valamint az EU és Elefántcsontpart közötti, illetve az EU és Kamerun közötti ideiglenes megállapodásokat írták alá,

⁽¹⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 291. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA (2007)0614.

⁽³⁾ HL C 120., 2004.4.30., 16-22. o.

⁽⁴⁾ HL C 330., 2006.12.30., 36-40. o.

⁽⁵⁾ HL C 58., 2008.1.13., 44-46. o.

- H. mivel az EU a GPM-eket vagy átmeneti GPM-eket parafáló AKCS-országokból származó termékekre vonatkozó importszabályozásokat 2008. január 1-jével kezdődően alkalmazza ⁽¹⁾,
- I. mivel az afrikai és csendes-óceáni régiók az Európai Unióval továbbra is tárgyalásokat folytatnak a teljes körű GPM-ek megkötése érdekében, és mivel az AKCS-államok fele nem látott el kézjeggyével, illetve nem írt alá ilyen megállapodásokat,
- J. mivel az AKCS-országok a kezdeti gazdasági partnerségi megállapodásokban szereplő, a jogvitára vonatkozó záradékok tekintetében aggályaiknak adtak hangot, és azt kérték, hogy ezekkel az aláírás előtt foglalkozzanak,
- K. mivel minden fél több alkalommal megerősítette, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásoknak fejlesztési eszközöknek kell lenniük azért, hogy az AKCS-államokban előmozdítsák a fenntartható fejlődést, a regionális integrációt és a szegénység csökkentését,
- L. mivel a GPM-ek eredményeképp jelentkező kiigazítási költségek jelentős hatással lesznek az AKCS-országok fejlődésére, ami – noha nehéz pontosan megjósolni – a vámok kiesése révén közvetlen hatást fejt ki, közvetett hatást pedig a foglalkoztatottság, a szakismeretek növelése, a termelés, a kivitel diverzifikálása és az államháztartás reformja nyomán felmerülő kiigazítási vagy szociális támogatási költségeken keresztül fejt ki,
- M. mivel 21 AKCS-ország, amelyek közül néhány még nem írt alá GPM-et, a 10. Európai Fejlesztési Alapon belüli saját nemzeti indikatív programjában külön összegeket különített el a GMP-ek kiegészítő intézkedéseire,
- N. mivel a GPM-ek AKCS-országokra gyakorolt fejlődési hatása bizonyos esetekben időlegesen az alábbiakat eredményezheti:
- a nettó vámbevételek csökkenése és ennek az AKCS-országok költségvetésére kifejtett hatása,
  - regionális integrációs problémák az AKCS regionális blokkokban az ideiglenes megállapodások parafálása miatt, ami gátolhatja egy olyan integrált gazdaságfejlesztési keret szükséges létrehozását, amely hozzájárulhat a gazdasági növekedéshez az AKCS-országokban,
  - az AKCS-országok gazdasága és fogyasztói EU-ból származó termékekkel való ellátásának javítása,
  - az AKCS-országok EU-ba irányuló kivitelének növelése többek között javított származási szabályok révén, ami gazdasági növekedéshez, több munkahelyhez, növekvő állami bevételekhez járul hozzá, és ezt szociális intézkedések finanszírozására lehetne használni,
  - regionális integráció az AKCS-régiókban, amely a gazdasági fejlődés keretét javíthatja, és ezért hozzájárulna a gazdasági növekedéshez,
  - a „segélyt a kereskedelemért” program sikeres támogatása a GPM-ek tekintetében,
  - az AKCS-országok reform- és válaszintézkedéseinek végrehajtása, különös tekintettel az államháztartásra, a vámok behajtására és egy új adóbevételi rendszer bevezetésére,
- O. mivel az AKCS-régiók, az AKCS-országok és más fejlődő országok (Dél-Dél kereskedelmi együttműködés) közötti és azokon belüli kereskedelemnek fontos pozitív hatásai lehetnek az AKCS-országok fejlődésére,

⁽¹⁾ A Tanács 1528/2007/EK rendelete (2007. december 20.) a gazdasági partnerségi megállapodásokat létrehozó vagy azok létrehozásához vezető megállapodásokban meghatározott, az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok (AKCS-államok) csoportjának egyes tagjaiból származó termékekre vonatkozó szabályozások alkalmazásáról (HL L 348., 2007.12.31., 1. o.).

- P. mivel a cotonou-i megállapodás egyik kimondott célja, hogy GPM-eszközöket hozzon létre a fenntartható fejlődés elősegítésére, a szegénység megszüntetésére, az AKCS-régiók gazdaságainak a világgazdaságba történő fokozatos integrációjára és a regionális integráció elmélyítésére,
- Q. mivel az Európai Bizottság elnöke, José Manuel Barroso kijelentette a 2007. decemberi lisszaboni EU-Afrika csúcson, hogy „lehetőség lesz a két fél által az utóbbi néhány hónapban aláírt gazdasági partnerségi megállapodások rendelkezéseinek felülvizsgálatára”,
- R. mivel az AKCS-országok lakosságát érinti leginkább a globális pénzügyi és élelmiszeri válság, és mindenél fontosabb, hogy minden erőfeszítést megtegyenek a millenniumi fejlesztési célok eléréséért,
1. sürgeti a tagállamokat, hogy – még a globális pénzügyi válság idején is – tartsák be a hivatalos fejlesztési támogatások (ODA) növelésére irányuló kötelezettségvállalásaikat, amelyek lehetővé teszik a „segélyt a kereskedelemért” program növelését, valamint kiegészítő intézkedések bevezetését „regionális segélyt a kereskedelemért” csomagok formájában azon GPM-ek végrehajtása tekintetében, amelyek hozzájárulnak a GPM-ek fejlődésre gyakorolt pozitív hatásához; hangsúlyozza, hogy egy GPM aláírása nem előfeltétele a „segélyt a kereskedelemért” programból történő támogatottságnak;
  2. kitart amellett, hogy a GPM-ek olyan fejlesztési eszközt képeznek, amelyeknek mind a nemzeti és a regionális érdekeket, mind pedig az AKCS-országok igényeit tükrözniük kell a szegénység csökkentése, az MFC-k megvalósulása és az olyan alapvető emberi jogok tiszteletben tartásának biztosítása érdekében, mint az élelmiszerhez való jog vagy az alapvető közszolgáltatásokhoz való jog; sürgeti a Tanácsot, a Bizottságot és az uniós tagállamok kormányait, valamint az AKCS-országokat, hogy tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy helyreálljon a bizalom, a kölcsönös tisztelet és biztonság légköre, amennyiben az egymásba vetett bizalom a tárgyalások során megingott;
  3. a) emlékezteti az uniós intézményeket és kormányokat, hogy sem egy GPM megkötése, sem pedig az arról való lemondás nem vezethet oda, hogy egy AKCS-ország kedvezőtlenebb helyzetben találja magát, mint amikor a Cotonou-i Megállapodásban szereplő kereskedelmi rendelkezések vonatkoztak rá;
  - b) sürgeti az Európai Uniót, hogy bocsásson rendelkezésre elegendő és megjósolható mértékű erőforrásokat az Európai Fejlesztési Alapéin túlmenően, hogy fedezze a kiigazítások költségét, támogassa a kínálati oldali kapacitást és erősítse az infrastruktúrát, a szabályozási kapacitást, a versenyképességet, valamint a nemzeti és regionális átjárhatóságot;
  - c) sürgeti az Európai Uniót is, hogy a tizedik Európai Fejlesztési Alap vagy Kereskedelmi Támogatás szerinti pénzek felszabadítását ne kösse teljes GPM aláírásához;
4. hangsúlyozza, hogy a GATT XXIV. cikke által meghatározott WTO-kompatibilitás csak az árukereskedelmre vonatkozik, és azt követeli meg, hogy a „kereskedelem egy jelentős részét” liberalizálják „ésszerű határidőn belül”, és sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy fogadjon el minden, az AKCS-országoktól érkező, csak árura vonatkozó WTO-kompatibilis javaslatot;
5. sürgeti az AKCS-országokat és az Európai Bizottságot, hogy a „segélyt a kereskedelemért” programhoz rendelt finanszírozást a lehető leghatékonyabban használják fel a gazdasági fejlődéshez elengedhetetlenül szükséges területeken történő reformfolyamat támogatására; javítsa az infrastruktúrát ott, ahol ez a GPM-ek által kínált lehetőségek hatékonyabb kihasználásához szükséges; ellensúlyozza a vámbevételekből származó nettó kiesést és úgy ösztönözzé az adóreformot, hogy az ne vezessen a szociális ágazatba történő állami beruházások csökkentéséhez; az exporttermelés diverzifikálása érdekében fektessen be a gyártási láncba; termeljen több hozzáadott értéket tartalmazó exporttermékeket;
6. megismétli azon véleményét, miszerint a GPM-eket nem szabad az EFA-n keresztül finanszírozni, hanem további kereskedelmi támogatáson keresztül, amire az EU 2005-ben kötelezte el magát, nevezetesen évente 2 milliárd euróra 2010-zel kezdődően, amelynek 50 %-a az AKCS-országokhoz kerülne; ellenzi az európai támogatás nyújtásával összefüggésben a GPM-ekhez kapcsolódó bármifajta feltételelességet, és felhívja a Bizottságot annak garantálására, hogy a 10. EFA pénzeszközeihez való hozzáférést a tárgyalások eredményétől és ütemétől elkülönítve kezeljék;

7. hangsúlyozza, hogy az állami fejlesztési támogatások tagállamok által ígért növelésének elsősorban arra kellene irányulnia, hogy megkettőzzék a millenniumi fejlesztési célok eléréséhez szükséges erőfeszítéseket azon AKCS-országokban, amelyeket leginkább sújtanak a pénzügyi és élelmezési világválság következményei, amely súlyos veszélybe sodorta és továbbra is súlyosan veszélyezteti az e célok elérése során eddig elért eredményeket;
8. hangsúlyozza továbbá, hogy valamennyi megállapodásnak tiszteletben kell tartania az AKCS-országok javát szolgáló aszimmetriát, mind a megcélzott termékek köre, mind az átmeneti időszakok tekintetében, a gazdasági partnerségi megállapodásoknak pedig konkrét garanciákat kell tartalmazniuk az AKCS-országok által ilyenként megjelölt érzékeny ágazatok védelme érdekében;
9. aggodalommal állapítja meg, hogy a Bizottság a legnagyobb kedvezményes elbánásban részesülő latin-amerikai országból érkező szállítókkal köt megállapodást a banánra vonatkozóan, és ez a megállapodás veszélyeztetni fogja az AKCS-országok banánágazatát, különösen a kis veszélyeztetett gazdaságok tartós gazdasági és társadalmi fejlődését; felhívja az Európai Bizottságot annak biztosítására, hogy hozzanak intézkedéseket a legkiszolgáltatottabb kis banántermelők megélhetésének szavatolása érdekében;
10. hangsúlyozza, hogy a GPM-ekhez kötődő támogató intézkedéseknek figyelembe kell venniük a regionális integráció, valamint a többi fejlődő országgal való gazdasági kapcsolatok fontosságát az AKCS-országok fejlődése szempontjából;
11. a) sürgeti a Bizottságot, hogy tegye lehetővé az AKCS-országoknak, hogy tárgyalják újra a vitás záradékokat az átfogó regionális megállapodások aláírása előtt, adjanak elég időt az AKCS-tárgyalóknak a megállapodások értékelésére, tegyenek javaslatokat azok elfogadása előtt és kínáljanak számukra tanácsot az AKCS-tárgyalók által szükségesnek ítélt bármilyen kérdésben; hangsúlyozza különösen annak fontosságát, hogy figyelembe vegyék a partner országok és azok parlamentjeinek, helyi hatóságainak és civil társadalmának aggodalmait a teljes körű GPM-ekről folytatott tárgyalások során, amelyeket nem szabad nyomás hatására és elsielve lezárni;
- b) felhívja az Európai Bizottságot, hogy tartson teljes körű konzultációkat az AKCS Csoporttal a cotonou-i megállapodás 12. cikkével összhangban, mielőtt olyan kötelezettségvállalásokat tenne, amelyek alkalmasak arra, hogy hátrányosan érintsék az AKCS-régiók gazdasági integrációját vagy az AKCS-EU kereskedelmi kapcsolatokat;
12. hangsúlyozza, hogy a gazdasági és partnerségi megállapodásoknak magukba kell foglalniuk egy olyan záradékot, amely aláírásukat követő öt évvel felülvizsgálatot ír elő a nemzeti parlamentek, az Európai Parlament és a nem állami szereplők formális bevonásával, valamint erőteljesebb monitoring és értékelési rendelkezéseket, ezáltal lehetővé téve a GPM-ek ország- és régiófejlesztésre, illetve a szegénység csökkentésére irányuló célkitűzésekre gyakorolt hatásának meghatározását, nem pusztán GPM megfelelési szinteken, és jogorvoslati mechanizmusokról rendelkezik, a GPM bármilyen szempontja módosításának vagy hatálya kívül helyezésének lehetővé tétele érdekében, ami aláássa a regionális integráció folyamatát vagy károsítja a szegénység csökkentésének, illetve a MFC-k elérésének esélyét;
13. a) sürgeti az AKCS-országok kormányait, hogy a felelősségteljes kormányzásért folytatott erőfeszítések érdekében hajtsák végre a szükséges reformokat, különösen a közigazgatás, például az államháztartás, a vámok behajtása, az adóbevételi rendszer, a korrupció elleni küzdelem és a hanyag gazdálkodás terén;
- b) valamennyi érdekelt fél aktív részvételére hív fel a tárgyalási folyamatban, különösen a kormányok és a parlamenti képviselők részéről, valamint a civil társadalom nagyobb szerepvállalására hív fel annak érdekében, hogy regionális konszenzust lehessen megvalósítani a teljes körű GPM aláírása előtt;
14. hangsúlyozza, hogy növelni kell az átláthatóságot a tárgyalások és azok eredményeinek tekintetében azért, hogy a politikai döntéshozók, a parlamenti képviselők és a civil társadalom képviselői által végzett nyilvános ellenőrzés lehetővé váljon;
15. sürgeti az EU tagállamainak intézményeit és kormányait, hogy tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy helyreálljon a bizalom légköre, amennyiben az egymásba vetett bizalom a tárgyalások során megingott;

16. hangsúlyozza, hogy a GPM-ek szövegében kell rendelkezni a GPM-ek végrehajtását ellenőrző parlamenti szervről, valamint hangsúlyozza, hogy e parlamenti szervnek minden esetben az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűléséből (KPK) és annak szerveiből kell kikerülnie, és amelynek a Közös Parlamenti Közgyűléssel szoros kapcsolatban kell maradnia, illetve annak részévé kell válnia annak érdekében, hogy kellően figyelembe vegyék a GMP-knek az AKCS-országok gazdaságaira gyakorolt hatását a contonou-i megállapodásban megállapítottak szerint;
17. hangsúlyozza különösen a nemzeti parlamentek és a nem állami szereplők kulcsfontosságú szerepét a gazdasági partnerségi megállapodások felügyeletében és irányításában, és arra szólítja fel őket, hogy szisztematikusan vegyenek részt a folyamatban lévő tárgyalási eljárásokban; ehhez a jövőbeli tárgyalások egyértelmű, részvételen alapuló megközelítésre épülő menetrendjére van szükség, amelyről az AKCS-országoknak és az EU-nak kell megállapodnia;
18. azzal az ajánlással él, hogy amennyiben lehetséges az Európai Parlament várja be az AKCS-parlamentek véleményét a GPM-ek eredményeiről, és hogy azokat vegye számításba hozzájárulásának megadása előtt;
19. a) úgy véli, hogy az EFA regionális stratégiai dokumentumaiban és regionális indikatív programjaiban a GPM végrehajtására vonatkozó fontos, szisztematikus és jól megfontolt támogatásnak kell szerepelnie, amely figyelembe veszi a GPM sikeréhez szükséges reformfolyamatot;
- b) ragaszkodik ahhoz, hogy a teljes körű GPM-ekről szóló dokumentációnak figyelembe kell vennie a hatástanulmányok által feltárt minden tervezett bevételkiesést minden régió és minden AKCS-ország szintjén, és hogy szükség esetén rendelkezést kell alkotni azok újratárgyalásáról;
- c) kéri, hogy az AKCS-régiók szervezzenek a lehető leggyorsabban workshopokat az EFA regionális stratégiai dokumentumokról és a regionális indikatív programokról azok GPM-k végrehajtására gyakorolt hatásának felmérése céljából;
- d) felhívja az Európai Uniót és az AKCS-államokat, hogy biztosítsák, hogy a GPM-ek reagáljanak a jelenlegi globális válságra a világ gazdaságban tapasztalható lassulás AKCS-államokra gyakorolt hatásának csökkentése érdekében;
20. hangsúlyozza, hogy az ideiglenes megállapodások AKCS-államok által történő aláírása nem akadályozhatja az AKCS-régiókat abban, hogy az EU-val teljes körű GPM-eket köthessenek, amelyek figyelembe veszik a fejlődési dimenziót és a regionális gazdaságok integrálására irányuló lépéseket, és amelyek erősítik az AKCS-államok és az uniós tagállamok közötti együttműködést;
21. ismételten hangsúlyozza annak szükségességét, hogy olyan érzékeny árukat kell azonosítani, amelyek nem képezhetik a kereskedelmi liberalizáció tárgyát;
22. kiemeli annak szükségességét, hogy helyre kell állítani az AKCS-országok és az uniós országok között a GPM-ek idején megrendült bizalmat az őket összekötő partnerség szellemében;
23. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az AKCS–EU Miniszterek Tanácsának, az Európai Parlamentnek, az Európai Bizottságnak, az EU Tanácsa soros elnökségének az Afrikai Uniónak, a nemzeti és regionális parlamenteknek és az AKCS regionális szervezeteknek.